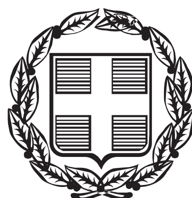

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΤΡΙΤΟ Αρ. Φύλλου 1435

22 Οκτωβρίου 2014

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αριθμ. 7/2014

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ, άρθρο 5 του Π.Δ. 160/2008, άρθρο 65 του Ν. 3900/2010 και άρθρο 80 παρ. 5 περ. β΄ και γ΄ του Ν. 4009/2011).

Αποτελούμενο από τους Ειρήνη Σάρπ, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), ως Πρόεδρο, Μαρία Γαλάνη Λεοναρδοπούλου, Αρεοπαγίτη, Δ. Καββαδία - Κωνσταντάρα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου (Ο Δημήτριος Πέππας, Σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, τακτικό μέλος, είχε κώλυμα), ως μέλη. Ο Κων/νος Ρέμελης, Πρύτανης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, και ο αναπληρωτής του Ιω. Χατζηδημητρίου, Πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, αν και προσκλήθηκαν, δεν προσήλθαν.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στις 4 Νοεμβρίου 2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 16.00 με παρόντα τον αναπληρωτή Γραμματέα του Ιωάννη Μητροτάσιο, Προϊστάμενο της Γραμματείας του Β΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (η Γραμματέας του Συμβουλίου, Μαριάνθη Παπασαράντη, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είχε κώλυμα). Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η εκδίκαση, μετά την παραπεμπτική σε δημόσια ακρόαση 12/2013 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, της πειθαρχικής αγωγής που έχει εγερθεί από τον Πρύτανη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης κατά του Ευάγγελου Γαλούση, Καθηγητή του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του παραπάνω Πανεπιστημίου, ο οποίος κλήθηκε νόμιμα και δεν παραστάθηκε.

Αφού άκουσε την εισηγητή της υποθέσεως Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου, Αρεοπαγίτη, η οποία διάβασε την 12/2013 απόφαση του Συμβουλίου τούτου και μελέτησε τα στοιχεία του φακέλου,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

1. Επειδή, με το ΕΠ 5198 από 18.6.2010 έγγραφο του Πρύτανη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης (ΔΠΘ) παραπέμφθηκε ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου Μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. ο καθηγητής του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου αυτού Ευάγγελος Γαλούσης γιατί α) ανέλαβε την έμμισθη θέση του διευθυντή του Μετρό Θεσσαλονίκης, χωρίς προηγούμενη άδεια της Συγκλήτου (άρθρ. 3 παρ. 5 του Ν. 2530/1997, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 27 του Ν. 3549/2007) και β) αν και κατείχε την ως άνω έμμισθη θέση, ζήτησε με την από 1.12.2009 αίτησή του, την ένταξή του στο καθεστώς πλήρους απασχόλησης, ενώ κατά το νόμο (άρθρ. 3 παρ. 1, 2 παρ. 3 του ως άνω Ν. 2530/1997) οι κατέχοντες δεύτερη θέση επιβάλλεται να υπηρετούν σε καθεστώς μερικής απασχόλησης.

2. Επειδή, κατά το άρθρο 2 παρ. 2 του ισχύοντος κατά τον κρίσιμο χρόνο Υπαλληλικού Κώδικα (Ν. 3528/2007, Α΄ 26) προβλέπεται ότι «Υπάλληλοι ή λειτουργοί του κράτους ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι οποίοι, κατά συνταγματική ή νομοθετική πρόβλεψη διέπονται από ειδικές διατάξεις ... υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται από τις ειδικές γι' αυτούς διατάξεις». Εξ άλλου, σύμφωνα με το άρθρο 113 του ως άνω Υπαλληλικού κώδικα, ο υπάλληλος που απώλεσε την υπαλληλική ιδιότητα δεν διώκεται πειθαρχικώς, η πειθαρχική όμως διαδικασία που έχει αρχίσει, συνεχίζεται και μετά τη λύση της υπαλληλικής σχέσεως, με εξαίρεση την περίπτωση θανάτου. Κατά την παρ. 2 δε του άρθρου αυτού, όταν συντρέχει η περίπτωση της παρ. 1 το Πειθαρχικό Συμβούλιο μπορεί να επιβάλει οποιαδήποτε από τις προβλεπόμενες πειθαρχικές ποινές. Σε περίπτωση που η επιβλητέα πειθαρχική ποινή είναι ανώτερη του προστίμου, το Πειθαρχικό Συμβούλιο μετατρέπει αυτήν, ανάλογα με τη βαρύτητα του παραπτώματος, σε ποινή προστίμου αποδοχών έως δώδεκα μηνών, με δυνατότητα επιβολής και διοικητικής κύρωσης, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 3 του άρθρ. 109 του ίδιου ως άνω Κώδικα.

3. Επειδή, περαιτέρω, το άρθρο 2, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, του Ν. 2530/1997 (Α΄ 218) ορίζει ότι: «1. (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 26 παρ. 1 του Ν. 3549/2007, Φ.Ε.Κ. Α΄ 69) Τα μέλη Δ.Ε.Π. υποχρεούνται να παρέχουν ανελλιπώς τις υπηρεσίες τους στο Α.Ε.Ι. στο οποίο έχουν διορισθεί υπό καθεστώς πλήρους απασχόλησης. Κατ' εξαίρεση, μέλη Δ.Ε.Π. μπορούν να εντάσσονται στην κατηγορία μερικής απασχόλησης μετά από αίτησή τους κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 του νόμου αυτού, εφόσον δεν εμπίπτουν στις προϋπο-

θέσεις περί ασυμβιβάστου και αναστολής της ιδιότητας μέλους Δ.Ε.Π.. 2. Τα μέλη Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης: α. ..., β. ..., γ. ... μπορούν μόνο σύμφωνα και με τις διατάξεις των άρθρων 13 παρ. 1 και 50 παρ. 1 του Ν. 1268/1982, Φ.Ε.Κ. 87 Α΄, καθώς και του Π.Δ. 459/1983, όπως τροποποιήθηκε με το Π.Δ. 129/1991, που εξακολουθούν να ισχύουν ως προς όλα τα θέματα που ρυθμίζουν (όπως το εδάφιο αυτό ισχύει μετά την περ. α΄ της παρ. 6 του άρθρου 3 Ν. 3255/2004, Α΄ 138): δ) να αμείβονται από χρηματοδοτούμενα ερευνητικά προγράμματα ..., ε) να αμείβονται από κάθε είδους έργο, στ) να ασκούν εξωπανεπιστημιακή υπερωριακή απασχόληση, εφόσον δεν αμείβονται ... ζ) να ασκούν ελευθέριο επάγγελμα η) (όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 14 Ν. 2817/2000, Α΄ 78) να αμείβονται από συγγραφικά και καλλιτεχνικά δικαιώματα, θ) να διδάσκουν στο ΕΑΠ, σε δημόσιες σχολές, σε δημόσια ΙΕΚ και ΚΕΚ ή να παρέχουν διδακτικό ή διευθυντικό έργο στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο και στα ΠΕΚ, ι) (όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 9 του Ν. 2909/2001, Α΄ 90) να συμμετέχουν ως έμμισθα μέλη σε δύο κατ' ανώτατο όριο επιτροπές και διοικητικά συμβούλια του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα ..., καθώς και σε Διοικούσες Επιτροπές Α.Ε.Ι. και ως μέλη της Ακαδημίας Αθηνών, ως μέλη ή επιστημονικοί συνεργάτες του Επιστημονικού Συμβουλίου, της Επιστημονικής Υπηρεσίας και Επιτροπών της Βουλής, καθώς και ως μέλη των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, εξαιρουμένων των Προέδρων τους ..., ια) να ασκούν χωρίς αμοιβή, συμπεριλαμβανομένης και της κατ' αποκοπή αποζημίωσης, κάθε είδους έργο ή δραστηριότητα, ιβ) (όπως προστέθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 8 του Ν. 2623/1998, Α΄ 139) να συμμετέχουν με αμοιβή στις διαδικασίες του ΑΣΕΠ για την πλήρωση θέσεων, περιλαμβανομένης και της Κεντρικής Επιτροπής Διαγωνισμού και των επιτροπών πρόσληψης ειδικού επιστημονικού προσωπικού ... 10. Κάθε μέλος ΔΕΠ είναι υποχρεωτικώς πλήρους απασχόλησης για τα πρώτα τρία (3) έτη από το διορισμό του σε Ελληνικό Α.Ε.Ι....». Περαιτέρω, το άρθρο 3 του ίδιου ως άνω Ν. 2530/1997, όπως είχε αντικατασταθεί με το άρθρο 27 του Ν. 3549/2007, όριζε στην παρ. 1 ότι «Στο πλαίσιο του κατά νόμον τετραετούς ακαδημαϊκού - αναπτυξιακού προγράμματος, μέλη Δ.Ε.Π. που επιθυμούν να υπηρετήσουν κατά την επόμενη τετραετία ως μερικής απασχόλησης μπορούν να υποβάλουν στο οικείο Τμήμα σχετική αίτηση, αναγράφοντας τον αριθμό φορολογικού μητρώου και την παράλληλη απασχόληση που επιθυμούν να ασκήσουν. Με ευθύνη του Προέδρου του οικείου Τμήματος η αίτηση διαβιβάζεται στη Γενική Συνέλευση του Τμήματος προς έγκριση. Εφόσον εγκριθεί, ο Πρόεδρος του Τμήματος εκδίδει πράξη ένταξης, την οποία υποβάλλει προς έλεγχο νομιμότητας στη Σύγκλητο. Η Γενική Συνέλευση του Τμήματος και η Σύγκλητος του οικείου Α.Ε.Ι. εγκρίνουν την αίτηση, εφόσον διαπιστωθεί τεκμηριωμένα ιδίως ότι δεν παρακωλύεται η εύρυθμη λειτουργία και η κάλυψη των αναγκών του Τμήματος και του Ιδρύματος. Ο Πρύτανης διαβιβάζει την πράξη ένταξης στο καθεστώς μερικής απασχόλησης στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών» και στην παρ. 5 ότι «Για την κατοχή δεύτερης έμμισθης θέσης στο δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, από μέλη Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης, απαιτείται σχετική άδεια της Συγκλήτου, μετά από γνώμη της Γενικής Συνέλευσης του Τμήματος στο οποίο ανήκουν».

Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι τα μέλη Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης μπορούν να ασκούν, παραλλήλως με τα κύρια καθήκοντα τους, μόνο τις δραστηριότητες που ρητώς και περιοριστικώς απαριθμούνται στη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Ν. 2530/1997, μεταξύ των οποίων δεν περιλαμβάνεται η κατοχή αμειβόμενης θέσης σε Ανώνυμη Εταιρεία που ανήκει στον ιδιωτικό τομέα. Εξάλλου, για την κατοχή τέτοιας θέσης από μέλος Δ.Ε.Π. Α.Ε.Ι. μερικής απασχόλησης απαιτείται προηγούμενη (δηλαδή πριν από την ανάληψη της θέσης αυτής και την υπαγωγή στο καθεστώς της μερικής απασχόλησης) άδεια της Συγκλήτου μετά από γνώμη της Γενικής Συνέλευσης του οικείου Τμήματος.

4. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου της πειθαρχικής δικογραφίας, μεταξύ των οποίων και το υπ' αριθμ. πρωτ. 219/2013 υπόμνημα που υπέβαλε στο Συμβούλιο ο πειθαρχικώς διωκόμενος, ανταποκρινόμενος στην από 16.9.2013 πρόσκλησή του για απολογία, προέκυψαν τα παρακάτω πραγματικά περιστατικά Ο διωκόμενος ήταν καθηγητής του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, μέχρι και την 31.1.2011, που λύθηκε η υπαλληλική του σχέση με το ίδρυμα αυτό, καθ' όσον δημοσιεύθηκε στο με αριθμ. 5/11.1.2011 Φ.Ε.Κ., τεύχος Γ΄, η ανέκκλητη παραίτησή του, η οποία έγινε αποδεκτή, και του κοινοποιήθηκε η αποδοχή της παραιτήσεώς του με το υπ' αριθμ. Α3329/31.1.2011 έγγραφο της αρμόδιας υπηρεσίας του παραπάνω Πανεπιστημίου. Κατά τη διάρκεια της ενεργούς υπηρεσίας του με τη με αριθμ. πρωτ. 1723/10.2.2009 αίτησή του, απευθυνόμενη στην Πρυτανεία του ΔΠΘ, δια του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών, ζήτησε την ένταξή του στην κατηγορία των μελών Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης, διότι του είχε ανατεθεί η θέση του Διευθυντή της Ανωνύμου Εταιρείας ΜΕΤΡΟ Θεσσαλονίκης, με έναρξη χρόνου απασχόλησης από 1.2.2009. Για την αποδοχή του διορισμού του στην έμμισθη αυτή θέση, δεν έλαβε προηγουμένως την άδεια της Συγκλήτου του ΔΠΘ, που δίδεται, κατά το άρθρο 3 παρ. 5 του Ν. 3549/2007, μετά από γνώμη της Γενικής Συνέλευσης του οικείου Τμήματος. Το γεγονός ότι η Σύγκλητος του ΔΠΘ, με την αριθμ. πρ. Α6705/10.6.2009 απόφασή της, τον ενέταξε σε καθεστώς μερικής απασχόλησης για το ακαδημαϊκό έτος 2008-2009 με έναρξη από 1.2.2009 και κατόπιν, με τη με αριθμ. πρωτ. Α1048/20.10.2009 απόφασή της, τον ενέταξε και πάλι σε καθεστώς μερικής απασχόλησης στο πλαίσιο του κατά νόμο τετραετούς ακαδημαϊκού αναπτυξιακού προγράμματος, δεν αναιρεί την εκ μέρους του διωκομένου παράβαση της ανωτέρω διατάξεως, αφού διορίσθηκε στην έμμισθη θέση του Διευθυντή της προαναφερθείσης ανωνύμου εταιρείας, χωρίς προηγουμένως να λάβει άδεια για τον διορισμό στην θέση αυτή από τη Σύγκλητο, ενώ, άλλωστε, και την αίτηση για να ενταχθεί σε καθεστώς μερικής απασχόλησης στο ΔΠΘ υπέβαλε εκ των υστέρων, μετά δηλαδή τον διορισμό του στην ως άνω ανώνυμη εταιρεία. Τα ενάντια δε υποστηριζόμενα με το υποβληθέν έγγραφο υπόμνημα του διωκομένου, ότι δηλαδή με την ένταξη του στο καθεστώς μέλους Δ.Ε.Π. μερικής απασχόλησης η Σύγκλητος ενέκρινε την εκ μέρους του ανάληψη της δεύτερης έμμισθης θέσης, είναι απορριπτέα ως αβάσιμα. Τούτο διότι η προδιαληφθείσα απόφαση της Συγκλήτου

αφορά μόνο την ένταξη του σε καθεστώς μερικής απασχόλησης και όχι την χορήγηση αδείας για τον διορισμό του στην δεύτερη αυτή έμμισθη θέση, για την οποία δεν ακολουθήθηκε η από το νόμο προβλεπόμενη διαδικασία. Στη συνέχεια ο πειθαρχικώς διωκόμενος, ενώ συνέχιζε να διατηρεί τη δεύτερη έμμισθη θέση, η οποία, κατά τα εκτεθέντα στη σκέψη 3, δεν εντάσσεται στις δραστηριότητες που είναι συμβατές με το καθεστώς μέλους Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης, με τη με αριθμ. πρωτ. 1323/1.12.2009 αίτησή του, απευθυνόμενη στο Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής του ΔΠΘ, ζήτησε την ένταξή του στην κατηγορία των μελών Δ.Ε.Π. πλήρους απασχόλησης από 1.12.2009. Η αίτησή του αυτή, που διαβιβάσθηκε μέσω του Προέδρου του Τμήματος αυτού στην Σύγκλητο του ΔΠΘ, έγινε δεκτή από την τελευταία με τη με αριθμ. πρ. Α3548/11.2.2010 απόφαση και ο εν λόγω ενενετάγη σε καθεστώς πλήρους απασχόλησης από 1.12.2009. Μισθοδοτήθηκε δε ως μέλος ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης από 1.4.2010, ως αποδεικνύεται από το υπ' αριθμ. πρωτ. Β8187/11.6.2010 έγγραφο της οικονομικής υπηρεσίας του Πανεπιστημίου. Το γεγονός ότι, λόγω μη έγκαιρης ενημέρωσης του τμήματος μισθοδοσίας, ο πειθαρχικώς διωκόμενος, που επανήλθε σε καθεστώς πλήρους απασχόλησης από 1.12.2009, μισθοδοτήθηκε με αποδοχές καθηγητή μερικής απασχόλησης μέχρι την 31.3.2010, δεν αίρει την πειθαρχική του ευθύνη, ως αβάσιμα διατείνεται στο προαναφερθέν έγγραφο υπόμνημά του, διότι προϋπόθεση της στοιχειοθέτησης του πειθαρχικού αυτού παραπτώματος δεν είναι η είσπραξη αμοιβής και από τις δύο έμμισθες θέσεις, αλλά η απασχόληση μέλους ΔΕΠ πλήρους απασχόλησης σε δεύτερη έμμισθη θέση εκτός από τις περιοριστικά αναφερόμενες στον νόμο, που αποβλέπει με τη σχετική απαγόρευση στην εύρυθμη λειτουργία των Πανεπιστημιακών Σχολών. Τη δεύτερη δε θέση συνέχισε να κατέχει ο διωκόμενος, εφόσον ο ίδιος ομολογεί στο υπόμνημα του ότι μετά τις εκλογές του Οκτωβρίου του 2010 υπέβαλε την παραίτησή του από τη θέση του Διευθυντή της ανωνύμου εταιρείας ΜΕΤΡΟ Θεσσαλονίκης, η οποία όμως δεν έγινε αποδεκτή λόγω δυσκολίας ανευρέσεως άλλου αντικαταστάτη και λόγω της δυσκολίας που παρουσίαζε το έργο. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο διωκόμενος, ενώ την αίτηση για ένταξή του σε καθεστώς πλήρους απασχόλησης μέλους ΔΕΠ υπέβαλε την 1.12.2009, την παραίτησή του από την δεύτερη έμμισθη θέση υπέβαλε δέκα μήνες αργότερα, χωρίς να αποχωρήσει μάλιστα από τη θέση αυτή, αφού, ως ομολογεί, δεν έγινε αποδεκτή η παραίτησή του.

Κατόπιν αυτών το Πειθαρχικό Συμβούλιο κρίνει ότι ο διωκόμενος τέλεσε και τα δύο πειθαρχικά παραπτώματα, τα οποία του αποδίδονται. Λαμβάνοντας δε υπ' όψη τη βαρύτητα των πειθαρχικών αυτών παραπτωμάτων, το γεγονός της λύσεως της υπαλληλικής σχέσεως του διωκομένου, λόγω της οποίας δεν μπορεί να επιβληθεί σε αυτόν άλλη ποινή, πλην της ποινής του προστίμου ίσου με τις αποδοχές μέχρι δώδεκα μηνών, το Πειθαρχικό Συμβούλιο κρίνει ότι πρέπει να του επιβληθεί η πειθαρχική ποινή του προστίμου ίσου με τις αποδοχές ενός (1) μηνός, που ελάμβανε κατά το χρόνο της εξόδου του από την υπηρεσία του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αποφαίνεται ότι ο ήδη αποχωρήσας από την υπηρεσία του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης καθηγητής του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών της Πολυτεχνικής Σχολής αυτού Ευάγγελος Γαλούσης κατά τον χρόνο της υπηρεσίας του σε αυτό διέπραξε τα στο σκεπτικό της παρούσας απόφασης δύο πειθαρχικά παραπτώματα.

Επιβάλλει στον ανωτέρω την πειθαρχική ποινή του προστίμου, ίσου με ένα μηνιαίο μισθό του, που λάμβανε κατά τον τελευταίο μήνα, πριν τη λύση της υπηρεσιακής σχέσεώς του, ως μέλος του Δ.Ε.Π. του ανωτέρω Πανεπιστημίου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 21 Ιανουαρίου 2014.

Η Πρόεδρος
ΕΙΡΗΝΗ ΣΑΡΠ

Αριθμ. 9/2014

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ΄, άρθρο 5 του Π.Δ. 160/2008, άρθρο 65 του Ν. 3900/2010 και άρθρο 80 παρ. 5 περ. β΄ και γ΄ του Ν. 4009/2011).

Αποτελούμενο από τους Ειρήνη Σάρπ, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), ως Πρόεδρο, Εμμανουήλ Κλαδογένη, Αρεοπαγίτη, Δημήτριο Πέππα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Κων/νο Ρέμελη, Πρύτανη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης και Ευάγγελο Πρόντζα, β΄ Αναπληρωτή Πρύτανη του Παντείου Πανεπιστημίου, κωλυομένων του Πρύτανη και της α΄ Αναπληρωτή Πρύτανη του ιδίου Πανεπιστημίου, ως μέλη.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στις 25/11/2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 17.00 στο Κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας, με παρούσα την Γραμματέα του Συμβουλίου Μαριάνθη Παπασαράντη, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η εκδίκαση, μετά την 23/2013 απόφασή του, της πειθαρχικής αγωγής που έχει εγερθεί από τον Πρύτανη του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών κατά της Καθηγήτριας του ως άνω Πανεπιστημίου, Ευρυδίκης Μπέσιλα - Βήκα του Οδυσσέα, η οποία παραστάθηκε αυτοπροσώπως. Με την προαναφερόμενη 23/2013 απόφαση του Συμβουλίου τούτου η εγκαλούμενη κλήθηκε να απολογηθεί για τα πειθαρχικά παραπτώματα που αναγράφονται σ' αυτήν και που της αποδίδονται με το υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου 638/17-2-2010 παραπεμπτήριο έγγραφο του Πρύτανη του προαναφερθέντος Πανεπιστημίου.

Αφού 1) άκουσε: α) τον εισηγητή της υποθέσεως Δημήτριο Πέππα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο οποίος διάβασε την 23/2013 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, β) την εγκαλούμενη, η οποία αντέκρουσε το κατηγορητήριο (βλ. ταυτάριθμο Πρακτικό Συνεδριάσεως) και 2) μελέτησε όλα τα στοιχεία του φακέλου, μεταξύ των οποίων και το από 2.12.2013 εμπρόθεσμα υποβληθέν την ίδια ημέρα (μετά τη χορήγηση σχετικής προθεσμίας κατά τη συνεδρίαση) απολογητικό υπόμνημα της εγκαλούμενης,

Σκέφθηκε κατά το νόμο

Ι. Επειδή, με την 23/2013 απόφαση του παρόντος Συμβουλίου κλήθηκε, να απολογηθεί ενώπιόν του η Ευρυδίκη Μπέσιλα - Βήκα, Καθηγήτρια του Παντείου Πανεπι-

στημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, η οποία παραπέμφθηκε σ' αυτό με το 638/17.2.2010 έγγραφο του Πρύτανη του ως άνω Πανεπιστημίου, λόγω καταδίκης της σε ποινή φυλακίσεως επτά (7) μηνών με τριετή αναστολή για παράβαση των διατάξεων του Ν. 2121/1993, με την 9093/2008 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Αθηνών, η οποία κατέστη αμετάκλητη με την 1146/2009 απόφαση του Αρείου Πάγου, με την οποία απορρίφθηκε αίτηση αναιρέσεως της εγκαλούμενης κατά της ως άνω αποφάσεως.

ΙΙ. Επειδή, το Σύνταγμα ορίζει στο άρθρο 16 παρ. 6 ότι «... Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων δεν μπορούν να παυθούν προτού λήξει σύμφωνα με το νόμο ο χρόνος υπηρεσίας τους παρά μόνο με τις ουσιαστικές προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 88 παρ. 4 και ύστερα από απόφαση συμβουλίου που αποτελείται κατά πλειοψηφία από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς, όπως ο νόμος ορίζει ...» και στο άρθρο 88 παρ. 4, στο οποίο το παραπάνω άρθρο παραπέμπει, ότι: «Οι δικαστικοί λειτουργοί μπορούν να παυθούν μόνο ύστερα από δικαστική απόφαση, εξαιτίας ποινικής καταδίκης ή για βαρύ πειθαρχικό παράπτωμα ή ασθένεια ή αναπηρία ή υπηρεσιακή ανεπάρκεια, που βεβαιώνονται όπως ο νόμος ορίζει και αφού τηρηθούν οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 93». Εξάλλου, ο Ν. 249/1976 «Περί Πειθαρχικού Συμβουλίου Καθηγητών και Υφηγητών των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων» (Φ.Ε.Κ. 7 Α΄) ορίζει στο άρθρο 1 ότι: «Οι καθηγηταί ... των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων περί ών το άρθρον 16 παρ. 5 του Συντάγματος δύνανται να παυθούν μόνον ένεκα ποινικής καταδίκης ή βαρέος πειθαρχικού παραπτώματος ή νόσου ή αναπηρίας ή υπηρεσιακής ανεπάρκειας κατόπιν αποφάσεως του δια του παρόντος νόμου προβλεπομένου Συμβουλίου και κατά τα εν τοις επομένοις άρθροις οριζόμενα», στο άρθρο 2 (στο οποίο καθορίζεται και η σύνθεση του παρόντος Συμβουλίου, περί της οποίας βλ. ήδη άρθρο 65 του Ν. 3900/2010, Φ.Ε.Κ. 213 Α΄) ότι: «... Το Συμβούλιον εδρεύει εν Αθήναις, κατά δε την ενώπιον αυτού διαδικασίαν εφαρμόζονται αι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 93 του Συντάγματος», στο άρθρο 3 ότι: «Οι καθηγηταί ... των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων παύονται υποχρεωτικώς ένεκα καταδίκης δι' ούς λόγους παύονται και οι δικαστικοί λειτουργοί. Η σχετική δικαστική απόφασις πέμπεται αμελλητί υπό του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων ή του Πρυτάνεως, εις το κατά το άρθρον 2 του παρόντος Συμβούλιον» και στο άρθρο 5 ότι: «Η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσεως επιβάλλεται εις ιδιαιτέρως βαρείας περιπτώσεις πειθαρχικών παραπτωμάτων, ... άτινα ως εκ των συνθηκών υφ' ας διαπράττονται και του διαπιστωμένου βαθμού υπαιτιότητος του διωκομένου μαρτυρούν παρ' αυτώ έλλειψιν συνειδήσεως των βασικών αυτού υποχρεώσεων ως καθηγητού ... ή εκθέτουν σοβαρώς το γόητρον του Σώματος των ακαδημαϊκών διδασκάλων». Τέλος, το άρθρο 60 του Κώδικα οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργών (Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ.), που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 1756/1988 (Φ.Ε.Κ. 35 Α΄) ορίζει, στην παράγραφο 1, ότι: «Εκτός από την περίπτωση της επιβολής πειθαρχικής ποινής οριστικής παύσης λόγω πειθαρχικού παραπτώματος, ο δικαστικός λειτουργός παύεται οριστικά α) ... β) αν καταδικάστηκε αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των τριών μηνών για αδίκημα που τελέστηκε με δόλο, γ) ...».

ΙΙΙ. Επειδή, οι διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 249/1976 και του άρθρου 60 παρ. 1 περ. β του Κ.Ο.Δ.Κ.Δ.Λ. φαίνεται, κατά το γράμμα αυτών, να θεσπίζουν ως «υποχρεωτική» την επιβολή της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσεως σε περίπτωση αμετάκλητης καταδίκης καθηγητή Ανώτατου Εκπαιδευτικού Ιδρύματος σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των τριών μηνών για αδίκημα που τελέστηκε με δόλο, με σκοπό, προφανώς, να υπογραμμίσουν τη σοβαρότητα της καταδίκης αυτής. Ερμηνευόμενες, όμως, οι ανωτέρω διατάξεις σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, που κατοχυρώνεται με το άρθρο 25 παράγραφος 2 εδάφιο τελευταίο του Συντάγματος, έχουν την έννοια ότι σε περίπτωση αμετάκλητης ποινικής καταδίκης ως η ανωτέρω η ποινή της οριστικής παύσης δεν επιβάλλεται άνευ άλλου, αλλά ότι το αρμόδιο Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. μπορεί, συνεκτιμώντας τη φύση, τη βαρύτητα και τις συνθήκες τέλεσης του αδικήματος, για το οποίο επιβλήθηκε η στερητική της ελευθερίας ποινή, καθώς και το ύψος αυτής, και, ειδικότερα, αφού εκτιμήσει, αν οι συνθήκες, υπό τις οποίες διαπράχθηκε το αδίκημα, και ο βαθμός υπαιτιότητας του διωκόμενου μαρτυρούν έλλειψη συνειδήσεως των βασικών αυτού υποχρεώσεων ως πανεπιστημιακού λειτουργού ή εκθέτουν σοβαρώς το γόητρο του σώματος των ακαδημαϊκών διδασκάλων, να επιβάλει όχι μόνο την ποινή της οριστικής παύσης αλλά μια από τις λοιπές προβλεπόμενες από τις σχετικές για τους καθηγητές Α.Ε.Ι. πειθαρχικές διατάξεις (άρθρο 326 του Ν. 5343/1932 σε συνδυασμό με το άρθρο 9 του Ν. 249/1976 και άρθρο 24 παρ. 1 του Π.Δ. 160/2008) ποινές (έγγραφη επίπληξη, πρόστιμο όχι κατώτερο του ενός δεκάτου ούτε ανώτερο ολοκλήρου του μηνιαίου μισθού, προσωρινή απόλυση ενός μηνός μέχρις ενός έτους). Επιχείρημα υπέρ της ανωτέρω απόψεως, ως προς την έννοια των προαναφερόμενων διατάξεων, συνάγεται από το γεγονός ότι, αν ήθελε ο νομοθέτης αμετάκλητη καταδίκη με ποινή στερητική της ελευθερίας άνω των τριών μηνών για αδίκημα που τελέστηκε με δόλο να οδηγεί πάντοτε σε επιβολή της πειθαρχικής ποινής της οριστικής παύσης, χωρίς δυνατότητα σταθμίσεως της φύσης και της βαρύτητας του παραπτώματος σε σχέση με τη φύση του έργου του εκπαιδευτικού λειτουργού ανωτάτου ιδρύματος, δεν υπήρχε λόγος να προβλέψει ότι η καταδικαστική ποινική απόφαση «πέμπεται» στο Πειθαρχικό Συμβούλιο - προφανώς όχι απλώς προς ενημέρωσή του, αλλά για να κρίνει αν η ποινική καταδίκη δικαιολογεί στη συγκεκριμένη περίπτωση και την οριστική παύση του καταδικασθέντος - αλλά θα προέβλεπε την έκδοση πράξεως, με την οποία θα διαπιστωνόταν απλώς η ποινική καταδίκη, η οποία θα επέσυρε αυτομάτως ως συνέπεια την οριστική παύση. Κατά τη γνώμη, όμως, του μέλους του Συμβουλίου Αρεοπαγίτη Εμμ. Κλαδογένη, η αμετάκλητη καταδίκη μέλους Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. συνιστά λόγο οριστικής παύσης του καταδικασθέντος με απόφαση του αρμοδίου Πειθαρχικού Συμβουλίου, χωρίς να καταλείπεται από τις σχετικές ρητές διατάξεις του νόμου η δυνατότητα στο Συμβούλιο επιβολής οιασδήποτε άλλης ποινής, κατόπιν συνεκτιμήσεως των ως άνω στοιχείων.

IV. Επειδή, εξάλλου, κατά την ομόφωνη κρίση του Συμβουλίου, για την επιβολή της αρμόζουσας στον καταδικασθέντα πειθαρχικής ποινής αρκεί, σύμφωνα με το νόμο, η αμετάκλητη ποινική καταδίκη του σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των τριών (3) μηνών για αδίκημα που τελέστηκε με δόλο, χωρίς να εξαρτάται ο αυτόθροος της ποινικής του καταδίκης πειθαρχικός κολασμός του από την τύχη της επιβληθείσας ποινής, από το εάν, δηλαδή, η ποινή αυτή έχει ανασταλεί κατά τις διατάξεις των άρθρων 99 επ. του Ποινικού Κώδικα, καθώς και εάν έχει παρέλθει επιτυχώς ή όχι ο χρόνος αναστολής εκτελέσεως της ποινής. Τούτο δε διότι από τη γραμματική ερμηνεία της διατάξεως του άρθρου 102 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικα, που ορίζει ότι «αν η αναστολή δεν αρθεί σύμφωνα με τα ανωτέρω (παράγραφος 1) ή δεν ανακληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 101, η ποινή που είχε ανασταλεί θεωρείται σαν να μην είχε επιβληθεί», προκύπτει ότι η προβλεπόμενη σε αυτή συνέπεια της παρόδου του διαστήματος της αναστολής αφορά τη μη επιβολή ποινής, η οποία «θεωρείται σαν να μην είχε επιβληθεί», όχι όμως και την ανυπαρξία καταδίκης (βλ. αποφ. ΣτΕ 1147/2009, 2606/2011, παραπεμπτική του θέματος στην Ολομέλεια λόγω μείζονος σπουδαιότητας, ενόψει της προηγούμενης νομολογίας του Δικαστηρίου, ΑΠ 558/2010).

V. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν τα εξής: Με την 9093/2008 απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών καταδικάστηκε η Ευρυδίκη Μπέσιλα - Βήκα, Καθηγήτρια του Συνταγματικού Δικαίου στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου, σε ποινή φυλάκισης επτά (7) μηνών με τριετή αναστολή για παράβαση των διατάξεων του Ν. 2121/1993. Η ως άνω απόφαση έχει ήδη καταστεί αμετάκλητη, μετά την απόρριψη της από 13.1.2009 αιτήσεως της ως άνω κατηγορουμένης για αναίρεσή της, με την υπ' αριθμ. 1146/8.5.2009 απόφαση του Αρείου Πάγου. Ειδικότερα, το Τριμελές Εφετείο Αθηνών με την 9093/2008 απόφασή του έκρινε την κατηγορούμενη ένοχη του ότι: «Στην Αθήνα τον μήνα Ιανουάριο του έτους 2001 χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του Ν. 2121/1993 ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο πολυμερών διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, συνέγραψε έργα ή αντίτυπα, αναπαρήγαγε αυτά άμεσα ή έμμεσα, προσωρινά ή μόνιμα με οποιαδήποτε μορφή εν όλω ή εν μέρει, προέβη σε διανομή αυτών στο κοινό με πώληση ή άλλους τρόπους χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού και γενικά εκμεταλλεύτηκε έργα, αντίγραφα ή αντίτυπα που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας και προσέβαλε το ηθικό δικαίωμα του πνευματικού δημιουργού να αποφασίζει για τη δημοσίευση του έργου στο κοινό, καθώς και να παρουσιάζει αυτό αναλλοίωτο χωρίς προσθήκες ή περικοπές. Ειδικότερα, η κατηγορουμένη καθηγήτρια του Συνταγματικού Δικαίου στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου, κυκλοφόρησε, με την ιδιότητα του συγγραφέα, βιβλίο με τον τίτλο «ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΕΝΑΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΘΕΣΜΟΣ» εκδόσεις Π.Ν. Σάκκουλα, το οποίο από τη σελίδα 39 μέχρι τη σελίδα 134 περιελάμβανε αυτούσιο, λέξη προς λέξη, ολόκληρο το τέταρτο κεφάλαιο (κεφάλαιο Δ΄) με τον τίτλο «Η τοπική αυτοδιοίκηση στην κοινοτική έννομη τάξη» του βιβλίου που φέρει τον τίτλο «ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ» το οποίο δημοσιεύθηκε από τον εκδοτικό οίκο Π.Ν. Σάκκουλας το έτος 1997 και απαρτίζεται από τέσσερα κεφάλαια, εκ των οποίων τα τρία πρώτα συνέγραψε η κατηγορουμένη και το τέταρτο κεφάλαιο (κεφάλαιο Δ) με τον τίτλο «Η τοπική αυτοδιοίκηση στην κοινοτική έννομη τάξη» που αποτελεί τον κύριο όγκο του βιβλίου και εμφανίζει, ενόψει του τρόπου παρουσίασης, της στοιχειοθεσίας και της οργάνωσης της ύλης, το στοιχείο της πρωτοτυπίας, συνέγραψε ο μηνυτής Παπαγιάννης Δονάτος, επίκουρος καθηγητής στο Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης του Παντείου Πανεπιστημίου, ως υποψήφιος τότε για τη βαθμίδα του, επίκουρου καθηγητή, επιπροσθέτως δε, στη σελίδα 333 επομ. του επίμαχου βιβλίου η κατηγορουμένη αποδελτιώνει τις βιβλιογραφικές παραπομπές που αναγράφονται από το μηνυτή στο βιβλίο με τον τίτλο «ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗ», προσβάλλοντας έτσι το ηθικό και περιουσιακό δικαίωμα του μηνυτή, αφού παρουσιάζει, χωρίς δικαίωμα, ολόκληρο το βιβλίο ως προϊόν δικής της ερευνητικής προσπάθειας και την περιλαμβανόμενη σε αυτό βιβλιογραφική παραπομπή ως εκπονηθείσα από την ίδια». Με βάση τα παραπάνω και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις προηγούμενες σκέψεις (III και IV), η εγκαλούμενη, εφόσον καταδικάστηκε αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των τριών (3) μηνών για αδίκημα που τελέστηκε με δόλο, εμπίπτει στο πραγματικό των διατάξεων των άρθρων 3 του Ν. 249/1976 και 60 παράγραφος 1 περίπτωση β΄ του Κώδικα οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργών, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν. 1756/1988 και πρέπει να επιβληθεί σ' αυτήν η προσήκουσα πειθαρχική ποινή, ανεξαρτήτως της επιτυχούς παρόδου του χρονικού διαστήματος της τριετούς αναστολής εκτελέσεως της επιβληθείσας σ' αυτήν ποινής (βλ. το 46626/13.9.2012 έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών), απορριπτόμενων ως αβασίμων των περί του αντιθέτου προβαλλομένων, με τα από 25.6.2012 και 2.12.2013 υπομνήματα, ισχυρισμών της εγκαλούμενης. Κατόπιν αυτών, το Συμβούλιο, λαμβάνοντας υπόψη και συνεκτιμώντας τη βαρύτητα και τις συνθήκες τέλεσης του παραπτώματος, καθώς και το ύψος της επιβληθείσας στην εγκαλούμενη με την ως άνω δικαστική απόφαση ποινής, κρίνει, κατά πλειοψηφία, ότι πρέπει να επιβληθεί σ' αυτήν ως προσήκουσα και ανάλογη ποινή η προσωρινή παύση ενός (1) έτους. Μειοψήφησε η Πρόεδρος του Συμβουλίου Ειρήνη Σάρπ, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία, μετά από συνεκτίμηση της φύσεως, της βαρύτητας και των συνθηκών, υπό τις οποίες διαπράχθηκε το αδίκημα, για το οποίο η εγκαλούμενη καταδικάσθηκε, έχει τη γνώμη ότι πρέπει να επιβληθεί στην εγκαλούμενη η ποινή της οριστικής παύσης, η οποία, όχι μόνο δεν αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας, αλλά αποτελεί, αντιθέτως, το επιβαλλόμενο κατασταλτικό μέτρο κατά εκπαιδευτικού λειτουργού που υπέπεσε στο ανωτέρω παράπτωμα, το οποίο μαρτυρεί έλλειψη συνειδήσεως εκ μέρους του βασικής υποχρεώσεώς του. Επίσης μειοψήφησε και το μέλος του Συμβουλίου Εμμανουήλ Κλαδογένης, Αρεοπαγίτης, ο οποίος επίσης έχει τη γνώμη ότι πρέπει να επιβληθεί στην εγκαλούμενη η ποινή της οριστικής παύσης, σύμφωνα με τις ρητές διατάξεις των άρθρων 3 του Ν. 249/1976 και 60 παρ. 1 περ. β΄ του κυρωθέντος

με το άρθρο πρώτο του Ν. 1756/1988 Κώδικα οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργών, οι οποίες δεν επιτρέπουν επί ποινικής καταδίκης την επιβολή άλλης πειθαρχικής ποινής πλην εκείνης της οριστικής παύσης.

Για τους λόγους αυτούς

Επιβάλλει στην Ευρυδίκη Μπέσιλα - Βήκα, Καθηγήτρια του Παντείου Πανεπιστημίου Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών, την πειθαρχική ποινή της προσωρινής παύσης ενός (1) έτους.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 21 Ιανουαρίου 2014.

Η Πρόεδρος
ΕΙΡΗΝΗ ΣΑΡΠ

Αριθμ. 8/2014

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ΄, άρθρο 5 του Π.Δ. 160/2008, άρθρο 65 του Ν. 3900/2010 και άρθρο 80 παρ. 5 περ. β΄ και γ΄ του Ν. 4009/2011).

Αποτελούμενο από τους Ειρήνη Σάρπ, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), ως Πρόεδρο, Εμμανουήλ Κλαδογένη, Αρεοπαγίτη, Δημήτριο Πέππα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Ιω. Χατζηδημητρίου, Πρύτανη του Πανεπιστημίου Μακεδονίας, ως μέλη. Ο Κων/νος Ρέμελης, Πρύτανης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, και οι αναπληρωτές του είχαν κώλυμα.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στις 25/11/2013, ημέρα Δευτέρα και ώρα 17.00 στο Κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας, με παρούσα την Γραμματέα του Συμβουλίου Μαριάνθη Παπασαράντη, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η εκδίκαση, μετά την 26/2013 απόφασή του, της πειθαρχικής αγωγής που έχει εγερθεί από τον Πρύτανη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης κατά του Κων/νου Χατζόπουλου, Καθηγητή Ιστορίας και Εθνολογίας του παραπάνω Πανεπιστημίου, ο οποίος παραστάθηκε αυτοπροσώπως και με τον δικηγόρο Γεώργιο Κατρούγκαλο (Α.Μ. ΔΣΑ 12908) που τον διόρισε στο ακροατήριο. Με την προαναφερόμενη 26/2013 απόφαση του Συμβουλίου τούτου ο εγκαλούμενος κλήθηκε να απολογηθεί για τα πειθαρχικά παραπτώματα που αναγράφονται σ' αυτήν και που του αποδίδονται με το υπ' αριθμ. ΕΠ 5201/22-6-10 έγγραφο του Πρύτανη του προαναφερθέντος Πανεπιστημίου.

Αφού 1) άκουσε α) τον εισηγητή της υποθέσεως Εμμ. Κλαδογένη, Αρεοπαγίτη, ο οποίος διάβασε την 26/2013 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, β) τον εγκαλούμενο και τον πληρεξούσιο δικηγόρο οι οποίοι αντέκρουσαν το κατηγορητήριο και 2) μελέτησε όλα τα στοιχεία του φακέλου,

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με την υπ' αριθμ. πρωτ. ΕΠ 5201/22-6-2010 πράξη του Πρυτάνεως του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, καθηγητού Κων/νου Σιμόπουλου, ασκήθηκε πειθαρχική δίωξη κατά του καθηγητού του ιδίου Πανεπιστημίου Κων/νου Χατζόπουλου, ο οποίος παραπέμφθηκε ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου των μελών του Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. για παράβαση των άρθρων 23 παρ. 1, 24 παρ. 1 Π.Δ. 160/2008 και 326 Ν. 5343/1932.

2. Επειδή, κατά το άρθρο 23 παρ. 1 Π.Δ. 160/2008 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 220), πειθαρχικό παράπτωμα για τα μέλη Δ.Ε.Π. ή Ε.Π. κ.λπ. συνιστά, μεταξύ των άλλων, η παραβίαση των κανόνων συμπεριφοράς, την οποία πρέπει να επιδεικνύουν τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητος, ώστε να μην διαταράσσεται η δημοκρατική λειτουργία και να μην θίγεται το κύρος του Α.Ε.Ι. και των λειτουργών του. Εξ άλλου, τόσον από το άρθρο 24 παρ. 1 Π.Δ. 160/2008 όσον και από το άρθρο 326 Ν. 5343/1932 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 86) προβλέπεται ότι σε περίπτωση διαπράξεως πειθαρχικού παραπτώματος από μέλος Δ.Ε.Π. ή Ε.Π. μπορούν να επιβληθούν, ανάλογα με την βαρύτητα του παραπτώματος, οι ποινές α) της έγγραφης επίπληξης, β) του προστίμου όχι κατωτέρω του ενός δεκάτου ούτε ανωτέρου ολοκλήρου του μηνιαίου μισθού, γ) της προσωρινής απόλυσης ενός μηνός μέχρις ενός έτους και δ) της οριστικής απόλυσης. Οι πειθαρχικές ποινές της προσωρινής ή οριστικής απόλυσης επιβάλλονται σε ιδιαιτέρως σοβαρές περιπτώσεις πειθαρχικών παραπτωμάτων, λαμβανομένων υπ' όψιν των συνθηκών υπό τις οποίες διαπράττονται και του διαπιστωμένου βαθμού υπαιτιότητος του διωκομένου.

3. Επειδή,στην προκειμένη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας, την ενώπιον του Συμβουλίου στο ακροατήριό του απολογία του διωκομένου καθηγητού, στο οποίο κλήθηκε με την υπ' αριθμ. 26/2013 απόφαση του Συμβουλίου σύμφωνα με το άρθρο 6 Π.Δ. της 12/26-7-1933, ως και από το υποβληθέν στο Συμβούλιο από 22-11-2013 απολογητικό υπόμνημα αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Ο διωκόμενος Κων/νος Χατζόπουλος υπηρετεί ως καθηγητής του Τμήματος Ιστορίας και Εθνολογίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Την 5η Μαρτίου 2010 συνεδρίασε η Γενική Συνέλευση Ειδικής Σύνθεσης του Τμήματος Ιστορίας και Εθνολογίας του ανωτέρω Πανεπιστημίου, μετά από πρόσκληση του Προέδρου του Τμήματος, καθηγητού Γεωργίου Παπάζογλου, στην συνέλευση δε μετέσχε και ο διωκόμενος καθηγητής. Όπως προκύπτει από τα σχετικά πρακτικά της συνεδριάσεως εκείνης, από της ενάρξεώς της ο διωκόμενος καθηγητής εζήτησε από τον Πρόεδρο του Τμήματος «τον λόγο προ ημερησίας διατάξεως», έκτοτε δε άρχισαν διαξιφισμοί, οι οποίοι διήρκεσαν επί μακρόν και κατέληξαν σε επεισόδιο μεταξύ των δυο καθηγητών. Ειδικότερα, ο διωκόμενος σηκώθηκε από το κάθισμά του και κατευθυνθείς προς τον Πρόεδρο του Τμήματος, τον έπιασε από τον λαιμό, κατά την διάρκεια δε του επεισοδίου κατεστράφησαν ένα τραπέζι, καθώς και τα γυαλιά του παθόντος, και το επεισόδιο έληξε με την παρέμβαση των λοιπών παρισταμένων καθηγητών.

4. Επειδή εν όψει των εκτεθέντων, η ως άνω ανάρμοστη ενέργεια του διωκομένου συνιστά, κατά την κρίση του Συμβουλίου, το από το άρθρο 23 παρ. 1 Π.Δ. 160/2008 προβλεπόμενο πειθαρχικό παράπτωμα της παραβίασης των κανόνων συμπεριφοράς, την οποία πρέπει να επιδεικνύουν τα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητος, ώστε να μην θίγεται το κύρος των Α.Ε.Ι. και των λειτουργών τους. Κατ' ακολουθίαν, το Πειθαρχικό Συμβούλιο, δεχόμενο την τέλεση του ως άνω πειθαρχικού παραπτώματος εκ μέρους του διωκομένου καθηγητού και λαμβάνον υπ' όψιν την βαρύτητα του παραπτώματος, το οποίο αντανακλά ευθέως στο κύρος του Πανεπιστημίου, αφού με τον τρόπο αυτόν εμφανίζονται οι συνεδριάσεις των κατά νόμον οργάνων του να διεξάγονται υπό συνθή-

κες μη προσήκουσες σε ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, κρίνει, ότι πρέπει να επιβληθεί στον διωκόμενο η πειθαρχική ποινή του προστίμου, ίσου προς τον μηνιαίο μισθό του. Το πρόστιμο αυτό θα εισπραχθεί σε πέντε (5) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, σύμφωνα με το άρθρο 144 παρ. 6 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του Ν. 3528/9-2-2007 «Κώδικας Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.» (Φ.Ε.Κ. Α΄ 26) [και ήδη παρ. 5 του άρθρου 144 μετά την αντικατάσταση του εν λόγω άρθρου με το άρθρο δεύτερο του Ν. 4057/2012, Φ.Ε.Κ. Α΄ 54].

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αποφαίνεται ότι ο καθηγητής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης Κωνσταντίνος Χατζόπουλος ετέλεσε το αναφερόμενο στο σκεπτικό πειθαρχικό παράπτωμα.

Επιβάλλει στον ανωτέρω καθηγητή την πειθαρχική ποινή του προστίμου, ίσου προς τον μηνιαίο μισθό του, το οποίο θα εισπραχθεί σε πέντε (5) ισόποσες μηνιαίες δόσεις.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 20 Ιανουαρίου 2014.

Η Πρόεδρος
ΕΙΡΗΝΗ ΣΑΡΠ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή:

- Για τα Φ.Ε.Κ. από 1 έως 16 σελίδες σε 1 € προσαυξανόμενη κατά 0,20 € για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.
- Για τα φωτοαντίγραφα Φ.Ε.Κ. σε 0,15 € ανά σελίδα.

Σε μορφή DVD/CD:

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α΄	150 €	40 €	15 €
Β΄	300 €	80 €	30 €
Γ΄	50 €	-	-
Υ.Ο.Δ.Δ.	50 €	-	-
Δ΄	110 €	30 €	-

Τεύχος	Ετήσια έκδοση	Τριμηνιαία έκδοση	Μηνιαία έκδοση
Α.Α.Π.	110 €	30 €	-
Ε.Β.Ι.	100 €	-	-
Α.Ε.Δ.	5 €	-	-
Δ.Δ.Σ.	200 €	-	20 €
Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	-	-	100 €

- Η τιμή πώλησης μεμονωμένων Φ.Ε.Κ. σε μορφή cd-rom από εκείνα που διατίθενται σε ψηφιακή μορφή και μέχρι 100 σελίδες, σε 5 € προσαυξανόμενη κατά 1 € ανά 50 σελίδες.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

Τεύχος	Έντυπη μορφή
Α΄	225 €
Β΄	320 €
Γ΄	65 €
Υ.Ο.Δ.Δ.	65 €

Τεύχος	Έντυπη μορφή
Δ΄	160 €
Α.Α.Π.	160 €
Ε.Β.Ι.	65 €
Α.Ε.Δ.	10 €

Τεύχος	Έντυπη μορφή
Α.Ε.-Ε.Π.Ε.	2.250 €
Δ.Δ.Σ.	225 €
Α.Σ.Ε.Π.	70 €
Ο.Π.Κ.	-

- Το τεύχος Α.Σ.Ε.Π. (έντυπη μορφή) θα αποστέλλεται σε συνδρομητές ταχυδρομικά, με την επιβάρυνση των 70 €, ποσό το οποίο αφορά τα ταχυδρομικά έξοδα.

- Η καταβολή γίνεται σε όλες τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.). Το πρωτότυπο διπλότυπο (έγγραφο αριθμ. πρωτ. 9067/28.2.2005 2η Υπηρεσία Επιτρόπου Ελεγκτικού Συνεδρίου) με φροντίδα των ενδιαφερομένων, πρέπει να αποστέλλεται ή να κατατίθεται στο Εθνικό Τυπογραφείο (Καποδιστρίου 34, Τ.Κ. 104 32 Αθήνα).
- Σημειώνεται ότι φωτοαντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές Επιταγές για την εξόφληση της συνδρομής, δεν γίνονται δεκτά και θα επιστρέφονται.
- Οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τα μέλη της Ένωσης Ιδιοκτητών Ημερησίου Τύπου Αθηνών και Επαρχίας, οι τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί, η Ε.Σ.Η.Ε.Α, τα τριτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα και οι τριτοβάθμιες επαγγελματικές ενώσεις δικαιούνται έκπτωσης πενήντα τοις εκατό (50%) επί της ετήσιας συνδρομής.
- Το ποσό υπέρ ΤΑ.Π.Ε.Τ. (5% επί του ποσού συνδρομής), καταβάλλεται ολόκληρο (Κ.Α.Ε. 3512) και υπολογίζεται πριν την έκπτωση.
- Στην Ταχυδρομική συνδρομή του τεύχους Α.Σ.Ε.Π. δεν γίνεται έκπτωση.

Πληροφορίες για δημοσιεύματα που καταχωρίζονται στα Φ.Ε.Κ. στο τηλ.: 210 5279000.
Φωτοαντίγραφα παλαιών Φ.Ε.Κ.: τηλ.: 210 8220885.

Τα φύλλα όλων των τευχών της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως διατίθενται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή από την ιστοσελίδα του Εθνικού Τυπογραφείου (www.et.gr)

Ηλεκτρονική Διεύθυνση: http://www.et.gr - e-mail: webmaster.et@et.gr

ΟΙ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΠΟ 08:00 ΜΕΧΡΙ 13:30

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * ΤΗΛ. 210 52 79 000 * FAX 210 52 21 004